1. Припрема пројекта

1.1 Увод у пројекат

Густина насељености представља просечан број становника који живи на јединици површине (најчешће на km²). Она пружа могућност сагледавања равномерности или неравномерности размештаја становништва.

Густина насељености зависи од више фактора: броја становника, површине, рељефа, климе, земљишта, саобраћајне мреже, степена урбанизације итд. Такође на густину насељености могу утицати и фактори као што су економске могућности, друштвена политика, историјски догађаји и бројни други.

Проучавање густина насељености неке територије је од великог значаја за проучавање различитих структура и карактеристика становништва. Упоређивање густине насељености различитих територија омогућава разликовање раста или смањења неког становништва у различитим временским интервалима. Подаци о томе колико је одређена територија насељена су веома битни за проучавање и разумевање различитих процеса. Ти подаци нам говоре о квалитету живота, развијености одређених делова територије, ресурсима и др. Значајни су и за инфраструктуру, здравство, образовање, саобраћајну мрежу, важан фактор су и у планирању простора, урбанистичком развоју, дистрибуцији ресурса, разумевању друштвених и економских процеса. Владе планирају дугорочне планове на демографском нивоу на основу процена о густини насељености.

На основу података Републичког завода за статистику густина насељености Србије, према попису из 2022. године, је 85 становника по квадратном километру. На основу тога Србија припада средње густо насељеним земљама. Највећу густину насељености имају градови, нарочито централне општине Београда. Град Београд има густину насељености од 520 ст/km², док рецимо општина Врачар има 18 460 ст/km², Стари град 8 900 ст/km², Звездара 5500 ст/km² итд. Насупрот њима најмању густину имају рурални, планински крајеви и погранични крајеви. Најмању густину насељености има општина Црна Трава са свега 3 ст/km².